

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy senátu Mgr. Ing. Petra Šuránka a soudců Mgr. Věry Pazderové, LL.M., M.A., a JUDr. Davida Krysky ve věci

žalobce: V. J.
bytem X

proti
žalovanému: **Zeměměřický a katastrální inspektorát v Praze**
sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, Kobylisy, Praha 8

za účasti: 1) **Ing. J. J.**
bytem X
2) **obec Malý Újezd**
sídlem č. p. 95, Malý Újezd

o **žalobě proti rozhodnutí** žalovaného ze dne 16. 8. 2021, č. j. ZKI PR-O-35/785/2021-10,

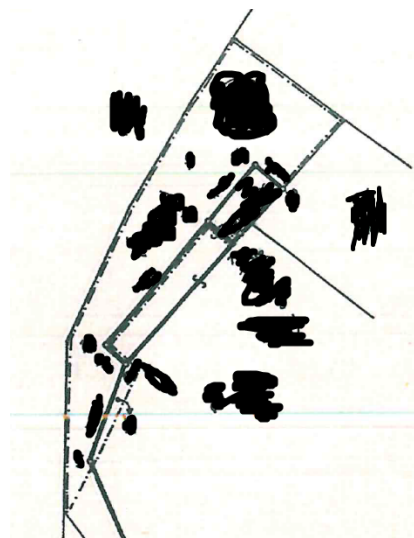
takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Vymezení věci a obsah podání účastníků

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. c) a odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) formálně změnil výrok 1 rozhodnutí Katastrálního úřadu pro Středočeský kraj, katastrálního pracoviště Mělník (dále jen „katastrální úřad“), ze dne 8. 4. 2021, č. j. OR-295/2020-206-84 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), a ve zbytku je potvrdil. Katastrální úřad prvostupňovým rozhodnutím podle § 36 odst. 4 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění zákona č. 481/2020 Sb. (dále jen „katastrální zákon“) ve výroku 2 rozhodl o opravě zákresu v souboru geodetických informací v katastrálním území X a obci X (všechny dále uvedené pozemky jsou ve stejném katastrálním území) hranice mezi pozemkem parc. č. XA ve vlastnictví žalobce (dále jen „žalobcův pozemek“) na jedné straně a pozemkem parc. č. XB ve vlastnictví osoby zúčastněné na řízení 2) [dále jen „obecní pozemek“] na druhé straně (dále jen „sporná hranice“). Změna je zobrazena červeně na nákresu níže (vlevo), který je přílohou prvostupňového rozhodnutí (dále jen „sporná oprava“).

2. Výrokem 1 prvostupňového rozhodnutí katastrální úřad vyhověl nesouhlasům osoby zúčastněné na řízení 2) a pana J. Š. a paní Bc. B. Š., DiS., (vlastníci pozemků parc. č. XC, parc. č. XD a parc. č. XE) s neprovedením opravy údajů katastru nemovitostí, neboť se jedná o chybu v katastrálním operátu ve smyslu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
3. **Žalobce namítá**, že napadené rozhodnutí je nezákonné, protože v projednávané věci se nejedná o opravu chyby ve smyslu uvedení údajů v katastru do souladu s listinami založenými ve sbírce listin, ale o korekci nesprávně zakreslené hranice na základě nového měření a doplnění podkladů. Takový postup však není opravou chyby podle § 36 katastrálního zákona. Žalobce v průběhu řízení namítal nesprávný postup, rozpor s právními předpisy i vady při vyhotovení záznamu podrobného měření změn č. 134 ze dne 21. 9. 1993 (dále jen „ZPMZ č. 134“), které měly nepochybně vliv na správnost rozhodnutí

ve věci. Původní hranice (před spornou opravou) byla do katastru nemovitostí zapsána a zakreslena na základě ZPMZ č. 134, který byl součástí smlouvy darovací a směnné uzavřené mimo jiné mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení 2) [dále jen „obec“], která zpracování ZPMZ č. 134 objednala. ZPMZ č. 134 vymezil hranice žalobcova pozemku tak, jak jsou zakresleny (tučně, včetně dílu „h“) na nákresu výše (vpravo). Takto byla sporná hranice v roce 1996 zakreslena v analogové katastrální mapě a následně při obnově katastrálního operátu (platnost vyhlášena dnem 26. 8. 2011 – *pozn. soudu*) přenesena do mapy digitální. Obec nevznesla proti obnově katastrálního operátu žádné námitky. Nyní si po 25 letech uvědomila, že předala něco, co nechtěla, a snaží se dosáhnout nápravy pomocí opravy chyby v katastrálním operátu.

4. Že ZPMZ č. 134 nebyl vyhotoven bezchybně, je podle žalobce zřejmé z *Porovnání zaměřeného stavu s mapou a původními podklady* ze dne 26. 5. 2020 provedeného společností G E O K A spol. s r.o., IČO: 49826433 (dále jen „porovnání od společnosti Geoka“), které obec přiložila k návrhu na opravu chyby ze dne 27. 5. 2020 a v němž se uvádí, že „byla špatně vyhodnocena a vyznačena okolní situace“. Před vydáním rozhodnutí bylo upozorněno na nedodržení katastrální vyhlášky při vyhotovení ZPMZ č. 134, ale správní orgány se k tomu nevyjádřily. Žalovaný v předcházejícím řízení neposuzoval, zda byl ZPMZ č. 134 vyhotoven v souladu s právními předpisy, a ztotožnil se s názorem, že nelze prokázat správnost měření. Přes tyto pochybnosti rozhodl o změně geometrického určení pozemku v rozporu s grafickou částí ZPMZ č. 134. Na základě dopočtu vytvořil nové pomocné body D a N, které v ZPMZ č. 134 nebyly, a pomocí nich rozhodl, že bod č. 523-293 nelze považovat za totožný bod GP na hranici parcel, neboť hranice zobrazení v ZPMZ č. 134 neodpovídá platné katastrální mapě. Katastrální úřad vyhodnotil tuto nesprávnost jako chybu zobrazení v katastrální mapě namísto pochybení při vyhotovení ZPMZ č. 134. Tento závěr opírá o porovnání souřadnice platného podrobného bodu s bodem č. 7350010, který nebyl při vzniku údajného zřejmého omylu znám a byl zaměřen záznamem podrobného měření změn č. 735 v roce 2019 (dále jen „ZPMZ č. 735“), přičemž nebyla odhalena žádná pochybnost o správnosti zákresu v digitalizované katastrální mapě (dále jen „KMD“). Je tedy zřejmé, že se nejedná o chybu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. ZPMZ č. 134 je zatížen nepřesnostmi při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, které lze odstranit pouze za podmínek § 44 odst. 3 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění vyhlášky č. 301/2019 Sb. (dále jen „katastrální vyhláška“).
5. S odkazem na *Návod pro obnovu katastrálního operátu a převod* ze dne 20. 12. 2007, č. j. ČÚZK 6530/2007-22, a str. 13 prvostupňového rozhodnutí (zde se uvádí, že zákres v KMD geometricky a polohově odpovídal zákresu v analogové mapě) žalobce dovozuje, že při obnově katastrálního operátu v roce 2011 nedošlo k pochybení při přepracování katastrální mapy. Zákres byl proveden v souladu s právními předpisy, ZPMZ č. 134 a vyrovnaným rastrem bývalého pozemkového katastru. ZPMZ č. 134 vycházel ze zobrazení v mapě bývalého pozemkového katastru a parcelu č. XF rozšiřoval o přesně specifikovaný díl „h“, který tvoří obdélník o rozměrech cca 4,5 x 2 m nacházející se na prodloužení hranice mezi pozemky parc. č. XF a parc. č. XA. Podle žalovaného bylo pochybením při digitalizaci katastrální mapy, že byla upřednostněna vektorizace rastrového obrazu analogové katastrální mapy před transformací souřadnic určených v místním souřadnicovém systému. To však návod připouští. Není pravdivé tvrzení žalovaného, že hranice mezi žalobcovou a obecní parcelou není zobrazena v pozemkovém katastru, jelikož byla nově určena podle ZPMZ č. 134. V pozemkovém katastru byla zobrazena část této hranice mezi body

označenými v ZPMZ č. 134 jako č. 6, č. 14, č. 15 a č. 17. Bod č. 134-16 byl určen na prodloužení této hranice o 4,5 m a bod č. 8 byl určen od bodu č. 17 (na hranici pozemků parc. č. XF a parc. č. XA) ve vzdálenosti 4,25 m. Žalobce spatřuje pochybení v určení pomocných bodů N a D nad rámec ZPMZ č. 134. Žalovaný zcela pominul žalobcem namítané vady ZPMZ č. 134. Ač se ztotožnil s názorem žalobce, že nelze prokázat správnost měření, vzal vypočtené souřadnice za správné a provedl na základě nich opravu. Fakticky se snaží nalézat právo a řešit spory o vlastnické právo. Chybnost tohoto podkladu byla zjištěna až na základě dodatečných měření. Na základě chybného podkladu ale nelze provést opravu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.

6. Žalovaný tedy podle žalobce přes značné pochybnosti o správnosti ZPMZ č. 134 provedl opravu chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, aniž by došlo ke konkrétnímu pochybení pracovníka katastru. Napadené rozhodnutí je nedostatečně odůvodněno, neboť žalovaný se nevypořádal s celým odvoláním žalobce. Žalovaný se snaží dokázat nějaký zřejmý omyl, který vůbec není omylem vzniklým při vedení a obnově katastru a rozhodně není zřejmý a zjistitelný bez podrobného zkoumání. Složitě hledání chyby dokládá i délka napadeného i prvostupňového rozhodnutí. Z judikatury Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) přitom plyne, že chyby v katastru, k jejichž zjištění je třeba podrobného zkoumání právní a skutkové stránky případu, nejsou způsobeny zřejmým omylem.
7. Žalovaný ve **vyjádření k žalobě** navrhl její zamítnutí. V projednávané věci se jedná o opravu chybného zobrazení hranice pozemků v KMD. Spornou opravou byly hranice uvedeny do souladu se ZPMZ č. 134, který byl podkladem pro zákres této hranice. Ačkoliv se žaloba zabývá celou délkou sporné hranice, předmětem předcházejícího řízení byla pouze část mezi body č. 523-276, č. 523-296 a č. 523-306. Zbývající částí se katastrální úřad zabýval v jiném řízení na základě návrhu na opravu podaného paní Martou Jahodovou (vlastnicí pozemku parc. č. st. XG). Žalobce v průběhu řízení nepředložil žádný podklad, z něhož by vyplývalo, že zobrazení sporné hranice v KMD před opravou chyby odpovídalo určení této hranice v ZPMZ č. 134. Správnost zobrazení sporné hranice v KMD zřejmě dovozuje výhradně z pohledového porovnání KMD se ZPMZ č. 134 a analogovou katastrální mapou, ze kterého se jeví, že sporná hranice má být odsazena od navazující hranice mezi žalobcovým pozemkem a pozemkem parc. č. XD (dále jen „hranice B“). To je způsobeno chybným zobrazením této navazující hranice. I žalobce poukazuje na to, že v ZPMZ č. 134 byla špatně vyhodnocena a vyznačena okolní situace. Že jde o chybu v údajích katastru podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, bylo prokázáno číselným porovnáním souřadnic obrazu sporné hranice v KMD se souřadnicemi určenými přepočtem ZPMZ č. 134 a grafickým porovnáním KMD se situací podle ZPMZ č. 134. Tato porovnání a jejich výsledky žalobce zpochybňoval již v předcházejícím řízení.
8. K námitce nezákonnosti napadeného rozhodnutí žalovaný odkázal na jeho str. 16 až 19, kde jsou podrobně uvedeny důvody pro opravu sporné hranice. Je zřejmé, že se nejedná o „*korekci nesprávně zakreslené hranice na základě nového měření a nově doložených podkladů*“, jak tvrdí žalobce, ale o opravu, kterou bylo zobrazení sporné hranice v KMD uvedeno do souladu s podklady pro zápis, které jsou součástí sbírky listin. Není tedy pravdou ani to, že by žalovaný nalézal právo a řešil spory o vlastnické právo. Žalobce nesprávně interpretuje návod pro obnovu katastrálního operátu a činí z něj mylné závěry. ZPMZ č. 134 je využitelným podkladem pro obnovu katastrálního operátu přepracováním. Žalobce zcela v rozporu s návodem požaduje, aby bylo opomenuto číselné zaměření, z něhož lze

souřadnice zlomových bodů určit s řádově vyšší přesností než vektorizací (a které dokládá, že zobrazení sporné hranice v KMD je chybné), a aby zobrazení sporné hranice v KMD bylo převzato výhradně z katastrální mapy platné před obnovou katastrálního operátu. Nesprávné je též tvrzení, že upřednostnění vektorizace není omyl pracovníka, ale možnost daná návodem. Návod před vektorizací rastrových obrazů základních podkladů upřednostňuje mimo jiné transformaci souřadnic. Upřednostnění vektorizace před přepočtem ZPMZ č. 134 je tedy v rozporu s návodem. Tak lze postupovat, pouze pokud nelze přepočtem získat souřadnice s dostatečnou přesností. Nelze tedy hovořit o volném uvážení pracovníka. O takový případ se v projednávané věci nejednalo.

9. K námitce, že ZPMZ č. 134 je zatížen vadami a nepřesnostmi při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, žalovaný odkázal na str. 27 napadeného rozhodnutí, kde popisuje, proč se těmito tvrzeními nezabýval. Pokud jde o body D a N, je na str. 10 napadeného rozhodnutí popsáno, že se jedná o body v ZPMZ č. 134 a proč jsou takto označeny. K bodu č. 735-10, zaměřenému v ZPMZ č. 735, se žalovaný vyjádřil na str. 23 a 24 napadeného rozhodnutí. K závěru žalobce, že při obnově katastrálního operátu nedošlo k pochybení, odkázal na str. 16 napadeného rozhodnutí, kde se uvádí, že k překročení základního technického parametru transformace (střední souřadnicová chyba transformačního klíče) při obnově katastrálního operátu přepracováním došlo v důsledku chybné volby identických bodů, a tedy zřejmým omylem. Při transformaci provedené v předcházejícím řízení byla tato kritéria splněna. K námitce, že souřadnice lomových bodů nebylo možné získat přepočtem ze ZPMZ č. 134, protože není možné prokázat správnost měření, odkázal žalovaný na str. 27 napadeného rozhodnutí, kde shrnul, jaké porovnání či ověření souřadnic bylo možné provést a jaké závěry bylo možné z něj vyvodit. K námitce, že opravovaná chyba v katastru se neopírá o žádné konkrétní pochybení pracovníka katastru, odkázal na str. 20 napadeného rozhodnutí, kde jsou tato pochybení shrnuta. K námitce, že žalovaný a katastrální úřad prováděli podrobné zkoumání právní a skutkové podstaty případu, odkázal na str. 22 napadeného rozhodnutí, kde se vyjádřil k obdobným námitkám. K rozsahu napadeného rozhodnutí uvedl, že obsahuje rekapitulaci prvostupňového řízení (7 stran), popis vývoje změn pozemků a postupu při obnově katastrálního operátu přepracováním (8 stran) a vypořádání odvolacích námitek žalobce (8 stran). Z rozsahu napadeného rozhodnutí proto není možné dovozovat „složitě hledání chyby“. Chybné zobrazení sporné hranice v KMD je patrné na první pohled, jak dokládají provedená grafická porovnání. Tvrzení, že se žalovaný nevypořádal s odvoláním žalobce, se jeví jako účelové, neboť je mu věnováno osm stran.
10. **Osoba zúčastněná na řízení 1)** ve svém vyjádření ze dne 27. 12. 2021 shrnula, že v projednávané věci je podstatné, zda byly splněny podmínky pro provedení opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Zdůraznila, že tímto postupem lze opravit pouze chyby nesporné, na první pohled zřejmé, jejichž odhalení nevyžaduje složitou myšlenkovou operaci. Poukázala na dlouhodobou nečinnost obce, která ani při obnově katastrálního operátu nevznesla žádné námitky. Namítla nesprávnou aplikaci přílohy č. 15.1 katastrální vyhlášky na porovnání nově vypočtených souřadnic bodů. Dále uvedla, že u katastrálního úřadu byl dne 22. 3. 2021 podán návrh na opravu zákresu další části sporné hranice spolu s grafickým znázorněním upozorňujícím na překročení kritéria přesnosti zobrazení polohopisu. Katastrální úřad se jím ale zabývá v samostatném řízení, a řeší tak jedno geometrické a polohové určení nemovitosti ve dvou řízeních. V tomto řízení je zřejmá snaha upřednostnit jednoho z vlastníků.

11. V **replíce** žalobce uvedl, že navzdory tvrzení žalovaného byla opravou sporná hranice uvedena do nesouladu se ZPMZ č. 134. Za účelové považuje tvrzení, že předmětem předcházejícího řízení byla pouze část sporné hranice, protože rozhodnutí žalovaného ze dne 16. 8. 2021 i prvostupňové rozhodnutí se zabývají celou hranicí, včetně lomových bodů, a širšími vztahy. Rozdělení sporné hranice do dvou samostatných řízení je účelové a vedené snahou vyhovět obci a vlastníkům pozemků parc. č. XC, parc. č. XD a parc. č. XE (dále společně jen „pozemky B“). Již návrh obce se týká hranice mezi body č. 523-255 a č. 523-296. V řízení vedeném pod sp. zn. OR 85/2021-206 je založen neměřický záznam č. 801, z něhož je patrné, že u bodů č. 523-255 a č. 523-276 byla překročena mezní chyba zobrazení. Zmínil také návrh ze dne 22. 3. 2021 a k němu přiložené podklady, které dokazují překročení mezní chyby zobrazení bodu č. 134-6. Rozdělení na dvě řízení je účelové, aby mohlo být vyhověno obci. Z formulací v napadeném rozhodnutí žalobce dovozuje, že oprava nevychází ze zjištěného omylu, ale z toho, co si přeje obec, a podle toho se vybírají právní předpisy. Transformace v předcházejícím řízení byla zmanipulována účelovým vynecháním či doplněním bodů. Při opravě nebyl u bodu č. 735-10 respektován ZPMZ č. 134 a pomocí měření z roku 2019 je dokládáno údajné pochybení pracovníka katastru z roku 2011.
12. V **duplice** žalovaný uvedl, že předcházející řízení bylo zahájeno v roce 2020 na návrh obce, která napadla výhradně body č. 134-16 a č. 134-8, čímž vymezila předmět řízení. Pouze pro kontrolu byly v předcházejícím řízení vypočteny také souřadnice bodů č. 134-6 a č. 134-14. Druhé a v době podání dupliky neukončené řízení vedené pod sp. zn. OR-98/2021-205 bylo zahájeno v roce 2021 na návrh paní Marty Jahodové, která napadla výhradně zobrazení bodů č. 134-6 a č. 134-14, a vymezila tak odlišný předmět řízení s odlišnými účastníky. Nespojení těchto dvou řízení není pochybením. K námitce ohledně nesprávné transformace žalovaný uvedl, že žalobce nekonkretizoval, jaké body měly být vynechány nebo doplněny. Jde tedy pouze o obecné proklamace, k nimž odkázal na výpočetní protokol transformace. K ostatním námitkám žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí a své vyjádření k žalobě.
13. **Osoba zúčastněná na řízení 1)** ve vyjádření ze dne 14. 2. 2022 poukázala na to, že název návrhu obce na provedení opravy zahrnoval mimo jiné, „řešení sporu hranic pozemků“. Odkázala na protokol o ústním jednání konaném dne 15. 4. 1998 na Městském úřadu Mělník ohledně vydání územního rozhodnutí pro stavbu rodinného domu žalobce, který mimo jiné zmiňuje, že vjezd na pozemek parc. č. XE se doporučuje řešit odkoupením části pozemku žalobce nebo zřízením věcného břemene. Podle judikatury NSS nelze v řízení o opravě chyby v katastrálním operátu řešit spory týkající se vlastnického práva. Správní orgány provedením opravy překročily své pravomoci, neboť údaje evidované v katastru nemovitostí mají dopad na procesní postavení v případném soudním sporu o určení vlastnictví.
14. Žalobce v **triplice** uvedl, že nesouhlasí s výkladem žalovaného, že pohledové kritérium se neuplatní. Pohledové kritérium podle § 35 a § 81 katastrální vyhlášky se sice týká přenosu mapy do terénu, musí ale platit i při opačné operaci, tj. přenáší-li se měření v terénu znázorněné v geometrickém plánu do katastrální mapy. Katastrální mapa by proto měla pohledově odpovídat ZPMZ č. 134. Oprava chybného zobrazení, která neodpovídá ZPMZ č. 134, by se neměla provádět podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Díl „h“ určený v ZPMZ č. 134 tvořil obdélník o rozměrech cca 4,5 x 2 m. Sporná oprava tento obdélník rozdělila na dva o rozměrech cca 1,5 m x 2 m (na severovýchodě) a 3 m x 1,5 m (na jihozápadě při bodu 14). Toto rozdělení zjevně nerespektuje geometrické vlastnosti dané výsledkem zeměměřické činnosti. Ohledně rozdělení hranice do dvou řízení uvedl, že již

1. 4. 2021 upozorňoval na překročení mezní odchylky u bodu č. 523-255 a vznesl požadavek na řešení širších vztahů, ale žalovaný se k tomu nevyjádřil.

15. Žalovaný v **kvadruplici** odmítl tvrzení žalobce z tripliky jako fabulace bez opory ve správním spise i tvrzení osoby zúčastněné na řízení 1), že v napadeném rozhodnutí řeší spory o vlastnické právo. Etalonem je původní výsledek zeměměřické činnosti, kterým je ZPMZ č. 134, a nikoliv (nepřesný) obraz hranice v analogové katastrální mapě.
16. Žalobce v **kvintuplici** mimo jiné uvedl, že žalovaný měl zkoumat, zda byl ZPMZ č. 134 vyhotoven v souladu s právními předpisy, a případně požadovat podklady k opravě chyby podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, a nikoliv přistoupit ke změně podle návrhu obce. Žalobce upozornil na množství pochybení při vyhotovení ZPMZ č. 134, kterými se žalovaný nezabýval. Smyslem opravy není řešení sporů či zajištění širší vstupu na pozemky pro stavbu rodinného domu. V řízení o opravě chyby může správní orgán činit jen základní a jednoduché právní úvahy vycházející z obsahu jím zkoumaných listin, a nikoliv řešit sporné právní otázky.
17. **Osoba zúčastněná na řízení 1)** ve vyjádření ze dne 21. 4. 2022 uvedla, že ZPMZ č. 134 by měl být respektován co do geometrického zobrazení hranic parcel, tak tomu však nebylo. Provedená oprava je sporná a nejasná. Geometrické určení (tvar a rozměr) směřované části pozemku určené ZPMZ č. 134 by mělo být závazné a neopravitelné. Zopakovala, že obec návrh na provedení opravy nazvaný „řešení sporu hranic pozemků“ podala po dlouhé době pokojné evidence a užívání.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

18. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 27. 5. 2020 bylo katastrálnímu úřadu doručeno podání obce označené jako „*Řešení sporu hranic pozemků k.ú. X a provedení oprav chybného zákresu*“ (dále jen „návrh obce“), v němž popsala, že vznikl spor o širší vstupu z obecního pozemku na pozemky B. Jejich vlastníci zde hodlají stavět rodinný dům a žalobce jim brání ve vjezdu. Obec proto nechala vypracovat porovnání od společnosti Geoka a na základě jeho výsledků žádá o provedení opravy chybného zákresu. Porovnání od společnosti Geoka mimo jiné uvádí, že ztransformované body č. 134-5, č. 134-6, č. 134-14 a č. 134-15 odpovídají obrazu KMD, ale body č. 134-8 a č. 134-16 jsou v KMD chybně zobrazeny: vzdálenost mezi body č. 523-255 a č. 523-296 je 15,06 m, ale v ZPMZ č. 134 jen 12,41 m; vzdálenost mezi body č. 523-296 a č. 523-306 je 14,79 m, ale v ZPMZ č. 134 jen 12,15 m. Dále se zde uvádí: „*V měřickém náčrtu ZPMZ č. 134 byla špatně vyhodnocena a vyznačena okolní situace mezi pozemky p. č. XB, p. č. XE (původní) a st. 29. Výchozí mapa v měřítku 1:2880 to ani přesněji neumožňovala. Na základě toho byl proveden chybný zákres bodů č. 134-8 a 134-16 do mapy KN.*“
19. Správní spis dále mimo jiné obsahuje: ZPMZ č. 134, částečné kopie map pozemkového katastru, další záznamy podrobného měření změn týkající se této lokality a kopii smlouvy darovací a směnné ze dne 9. 11. 1995 uzavřené mimo jiné mezi žalobcem a obcí, jejíž přílohou je ZPMZ č. 134.
20. Opatřením ze dne 18. 6. 2020 katastrální úřad oznámil, že neprovedl opravu údajů katastru nemovitostí na základě návrhu obce. V odůvodnění uvedl, že zákres v analogové mapě odpovídá ZPMZ č. 134 a při její digitalizaci nedošlo k chybě, která by vznikla zřejmým omylem při vedení a obnově katastru. Návrhu obce nevyhověl, protože by tím došlo ke zjevné změně mapy, která ani geometricky neodpovídá ZPMZ č. 134. Odkázal na možnost

opravy chybného geometrického a polohového určení podle § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky.

21. Na základě nesouhlasu obce ze dne 24. 6. 2020 zahájil katastrální úřad řízení o opravě chyby v katastrálním operátu. Správní spis doplnil o další podklady a rozhodnutím ze dne 7. 9. 2020, č. j. OR-295/2020-206-58, nesouhlasu obce s neprovedením opravy údajů katastru nemovitostí nevyhověl, neboť se nejedná o chybu v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 katastrálního zákona. V odůvodnění podrobně popsal ve vztahu k žalobcově pozemku a okolním pozemkům vývoj v dřívějších evidencích, postup při obnově katastrálního operátu, použité podklady a výpočet lomových bodů.
22. Proti tomuto rozhodnutí podali obec a vlastníci pozemků B odvolání. Jeden z vlastníků pozemků B v odvolání popsal spory se žalobcem o průběh sporné hranice a zřejmě také hranice B, které údajně zahrnují vyznačování sporné hranice žalobcem v terénu pomocí kolíků v rozporu s katastrální mapou (před spornou opravou), blokování vjezdu na pozemky B umístováním překážek, blokováním vjezdu kamionu se stavebním materiálem pomocí traktoru i fyzické napadání.
23. Žalovaný následně rozhodnutím ze dne 23. 12. 2020, č. j. ZKI PR-O-88/1120/2020-12, rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 7. 9. 2020 zrušil a věc mu vrátil k novému projednání. V odůvodnění uvedl, že pro spornou hranici je původním výsledkem zeměměřické činnosti ZPMZ č. 134, který ji určuje jako spojnici lomových bodů se souřadnicemi v místním souřadnicovém systému, přičemž polární metoda byla připojena na dostatečný počet vhodných identických bodů, a proto lze souřadnice lomových bodů v S-JTSK získat transformací souřadnic. Tu katastrální úřad při obnově katastrálního operátu provedl, ale střední souřadnicová chyba transformačního klíče překročila stanovenou mezní souřadnicovou chybu. To bylo podle žalovaného způsobeno chybnou volbou identických bodů při transformaci. Katastrální úřad posuzoval správnost zobrazení sporné hranice podle rozdílu v poloze lomových bodů sporné hranice v KMD a odpovídajících bodů rastrového obrazu analogové katastrální mapy. Původním výsledkem zeměměřické činnosti je ale ZPMZ č. 134, a proto měla být správnost zobrazení posuzována vůči souřadnicím místního souřadnicového systému. V analogové katastrální mapě i v ZPMZ č. 134 byla chybně zakreslena (odsazena a stočena západním směrem) hranice mezi žalobcovým pozemkem a pozemky B (dále jen „hranice B“). Tento chybný zákres byl při obnově katastrálního operátu napraven. Odsazení sporné hranice mezi body č. 523-296 a č. 523-306 oproti v ZPMZ č. 134 chybně zakreslené hranici B je pro určení sporné hranice, respektive souřadnic S-JTSK jejích lomových bodů, irelevantní. Souřadnice lomových bodů sporné hranice neměly být při obnově katastrálního operátu získávány vektorizací rastrového obrazu katastrální mapy platné před obnovou, ale transformací souřadnic určených v ZPMZ č. 134 v místním souřadnicovém systému.
24. Katastrální úřad podle pokynů žalovaného provedl transformace souřadnic a na základě výsledků obsažených v zeměměřickém záznamu č. 788 ze dne 15. 2. 2021 (dále jen „NEMZ č. 788“), dospěl k závěru, že sporná hranice má být zobrazena tak, jak byla následně prvostupňovým rozhodnutím opravena.
25. Dne 22. 3. 2021 bylo katastrálnímu úřadu doručeno podání osoby zúčastněné na řízení 1), v němž vyjádřila nesouhlas s NEMZ č. 788, protože se týká pouze části sporné hranice bez dalších souvislostí a mění geometrické určení nemovitosti. Požádala o provedení opravy zákresu hranice také mezi body č. 523-251, č. 523-262 a č. 523-295 tak, aby odpovídala

vyrovnanému rastru pozemkového katastru. Zobrazení těchto bodů v KMD se totiž od vyrovnaného rastru pozemkového katastru liší o více než mezní hodnotu zobrazení.

26. Dne 1. 4. 2021 bylo katastrálnímu úřadu doručeno vyjádření žalobce, v němž uplatnil několik námitek vůči správnosti ZPMZ č. 134 a zpochybnil správnost zobrazení sporné hranice také v bodech č. 134-6 a č. 134-14. Uváděná pochybení zhotovitele ZPMZ č. 134 přitom nelze považovat za pochybení pracovníka katastru. Požádal shodně s osobou zúčastněnou na řízení 1) o provedení opravy zákresu hranice mezi body č. 523-251, č. 523-262, č. 523-295 a č. 523-296.
27. Katastrální úřad rozhodl **prvostupňovým rozhodnutím** tak, jak je uvedeno v bodě 1 tohoto rozsudku. V odůvodnění shrnul průběh předcházejícího řízení a vývoj dřívějších evidencí ve vztahu k žalobcově pozemku a okolním pozemkům. Uvedl, že původním výsledkem zeměměřické činnosti ve vztahu ke sporné hranici je ZPMZ č. 134 a ve vztahu k hranici B grafický operát původní pozemkové evidence. Zrekapituloval závěry žalovaného ohledně chybného zákresu hranice B v analogové mapě, který byl převzat do ZPMZ č. 134. Jelikož je ale ZPMZ č. 134 závazný pouze pro určení sporné hranice, nemá způsob zakreslení okolních hranic a pozemků (tedy i hranice B) žádný vliv na její určení. Následně podrobně shrnul postup při provedení NEMZ č. 788 a jeho výsledky. Z nich mimo jiné vyplynulo, že bod č. 134-8 je totožný s bodem č. 735-10 (zaměřeným v ZPMZ č. 735) a bod č. 134-16 není totožný s bodem č. 523-296. Dále zjistil, že mezi body č. 523-296 a č. 523-255, č. 523-276 a č. 523-296 a mezi body č. 523-293 a č. 134-7 došlo k překročení mezních odchylek. Na základě NEMZ č. 788 katastrální úřad vyhodnotil zobrazení polohopisu části sporné hranice mezi body č. 523-276, č. 523-296 a č. 523-306 jako chybu v údajích katastru podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, neboť jde o rozpor zobrazení v KMD s údajem v listině založené ve sbírce listin. Ke změně výměry žalobcova ani obecního pozemku v důsledku opravy nedochází. K požadavku žalobce i osoby zúčastněné na řízení 1), aby byl zákres hranice v bodech č. 523-251, č. 523-262 a č. 523-295 uveden do souladu s vyrovnaným rastrem pozemkového katastru, uvedl, že tyto body též transformoval, ale nedošlo u nich k překročení mezní chyby zobrazení. Navrhovaná oprava by byla v rozporu se ZPMZ č. 134. Proti tomuto rozhodnutí podali odvolání žalobce a osoba zúčastněná na řízení 1).
28. Žalobce v odvolání zpochybnil závěr katastrálního úřadu ohledně chybného výmazu části hranice B v období jednotné evidence půdy a jejím opětovném, avšak chybném zákresu v období let 1978 až 1993. Zpochybnil dále výsledky porovnání souřadnic podrobných bodů. Namítl, že způsob, jakým prvostupňové rozhodnutí mění hranice jeho pozemku, neodpovídá ZPMZ č. 134 a zákresu v analogové katastrální mapě z roku 1996, protože dochází k pohledové změně oproti ZPMZ č. 134. Katastrální úřad změnou geometrického určení pozemku překročil svou evidenční úlohu. Postup při obnově katastrálního operátu byl podle žalobce správný. Není možné „napasovávat chybu“ na pozdější předpisy a tím zdůvodňovat provedení opravy. Chybné zobrazení nelze dovozovat ani z pozdějších měření neznámých v době obnovy katastrálního operátu. Katastrální úřad se také nevypořádal s jeho námitkami. Přes pochybnosti o správnosti vyhotovení ZPMZ č. 134 provedl opravu chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, aniž by toto rozhodnutí opřel o nějaké konkrétní pochybení pracovníka katastru. Katastrální úřad se snaží dokázat správnost měření při vyhotovování ZPMZ č. 134, což je nemožné. Odvolání podala také osoba zúčastněná na řízení 1).
29. O odvolání rozhodl žalovaný **napadeným rozhodnutím** tak, jak je uvedeno v bodech 1 a 2 tohoto rozsudku. V jeho odůvodnění nejprve shrnul dosavadní průběh řízení a vývoj

žalobcova pozemku a okolních pozemků v dřívějších evidencích. Dále uvedl, že za odbornou úroveň ZPMZ č. 134, dosažení předepsané přesnosti a za správnost a úplnost odpovídá Ing. H., který jej ověřil. Původním výsledkem zeměměřické činnosti ve vztahu ke sporné hranici je ZPMZ č. 134 a ve vztahu k hranici B grafický operát původní pozemkové evidence. Sporná hranice byla v ZPMZ č. 134 určena jako spojnice bodů se souřadnicemi v místním souřadnicovém systému a souřadnice jejích lomových bodů bylo proto možné získat transformací souřadnic určených v místním souřadnicovém systému do S-JTSK. Tato transformace sice byla při obnově katastrálního operátu provedena, avšak s nevhodně zvolenými identickými body. Namísto toho tak byly souřadnice získány vektorizací rastrových obrazů základních podkladů. Z rozhodnutí katastrálního úřadu ze dne 7. 9. 2020 je zřejmé, že část sporné hranice označená body č. 134-8 a č. 134-16 byla zrekonstruována jako spojnice bodů č. 523-306 a č. 523-296, a to tak, aby od lomového bodu č. 523-293 (na hranici B) byla vzdálena 2,66 m, jako je tomu v ZPMZ č. 134. Tato část sporné hranice je v digitalizované katastrální mapě od bodů č. 134-6 a č. 134-14 (tj. bodů č. 523-262 a č. 523-255) vzdálena 15 m, ačkoliv podle ZPMZ č. 134 má tato vzdálenost činit pouze 12,15 m, respektive 12,41 m. Na základě ZPMZ č. 735, který byl podkladem pro rozdělení původního pozemku parc. č. XE na pozemky parc. č. XC, parc. č. XD a parc. č. XE, byl zpřesněn bod č. 523-318 a nově označen č. 735-7. Geometrické určení hranice B je tak dáno souřadnicemi bodu č. 735-7. Zobrazení v KMD se však nezměnilo, aby nedošlo k narušení logických vztahů okolního polohopisu. Katastrální úřad zjistil, že zobrazení hranice B v KMD odpovídá původním výsledkům zeměměřické činnosti, tj. grafickému operátu původní pozemkové evidence a záznamu č. 735. Pro spornou hranici je však původním výsledkem zeměměřické činnosti ZPMZ č. 134, správnost zobrazení sporné hranice v digitalizované katastrální mapě měla proto být posuzována podle souřadnic určených ZPMZ č. 134, a nikoliv podle zákresu hranice v analogové katastrální mapě. Z porovnání provedených katastrálním úřadem dále vyplynulo, že v případě spojnic jednak bodů č. 523-276 (č. 134-15) a č. 523-296 (č. 134-16), jednak bodů č. 523-255 (č. 134-14) a č. 523-296 (č. 134-16) byla překročena kritéria přesnosti. Žalovaný na základě provedených porovnání dospěl k závěru, že bod D (nacházející se v místě, kde se hranice B podle ZPMZ č. 134 dotýká původní hranice mezi žalobcovým a obecním pozemkem – na spojnici bodů č. 134-7 a č. 134-8 ve vzdálenosti 0,8 m od bodu č. 134-7) není totožný s bodem č. 523-293 a že v ZPMZ č. 134 zobrazená hranice B neodpovídá hranici B zobrazené v KMD. S bodem č. 523-293 je totožný bod N (vypočtený ortogonální metodou připojenou na body č. 134-16 a č. 134-8, přičemž bod N je od bodu č. 134-16 vzdálen 2 m), sporná hranice by tak měla vycházet z bodu č. 523-293, jak požaduje obec. Shrnul dále, že zobrazení hranice B v analogové katastrální mapě neodpovídá jejímu zobrazení v mapě pozemkových knih. Tato chybně zakreslená hranice B (odsazená a stočená západním směrem) byla převzata i do ZPMZ č. 134. Způsob zobrazení okolních hranic v ZPMZ č. 134 ale nemá na určení sporné hranice žádný vliv. Při obnově katastrálního operátu byla sporná hranice určena jako spojnice bodů č. 134-16 a č. 134-8 a podle ZPMZ č. 134 vzdálená 2,66 m od bodu D (na chybně zobrazené hranici B), chybně přenesena, protože bod D neodpovídá bodu č. 523-293. Spojnice bodů č. 134-16 a č. 134-8 tím byla chybně přenesena do vzdálenosti 15 m od bodů č. 134-14 a č. 134-6 (namísto záznamem č. 134 určených vzdáleností 12,15 m a 12,41 m). Při obnově katastrálního operátu tedy byla provedena změna geometrického a polohového určení sporné hranice, která není doložena listinou. Tento závěr potvrzuje i žalovaným provedené porovnání průsvitky s bodovým zobrazením záznamu č. 134 se stavem KMD. Geometrické a polohové určení sporné hranice v KMD tedy neodpovídá určení této hranice v ZPMZ č. 134, který je

původním výsledkem zeměměřické činnosti. V části napadeného rozhodnutí, v níž se žalovaný zabýval jednotlivými odvolacími námitkami, mimo jiné uvedl, že zřejmým omylem při obnově operátu (pochybením pracovníka katastru) bylo jednak upřednostnění vektorizace rastrového obrazu analogové katastrální mapy před transformací souřadnic určených v místním souřadnicovém systému ZPMZ č. 134 do S-JTSK pomocí identických bodů. Dále pak konstrukce části sporné hranice mezi body č. 134-16 a č. 134-8 od lomového bodu č. 523-293 pomocí vzdálenosti 2,66 m (která se vztahuje k nestejnému bodu D), čímž byla překročena kritéria přesnosti. V důsledku toho došlo k posunu části sporné hranice, která není doložena listinou.

Posouzení žaloby soudem

30. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, po vyčerpání řádných opravných prostředků, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Poté přistoupil k věcnému projednání žaloby a přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Soud ve věci rozhodl bez nařízení jednání, neboť pro takový postup byly splněny podmínky podle § 51 odst. 1 s. ř. s.
31. Soud předesílá, že míra precizace žalobních bodů do značné míry předurčuje, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane. Čím je žalobní bod obecnější, tím obecněji k němu správní soud přistoupí. Není na místě, aby soud za žalobce spekulativně domýšlel další argumenty či vybíral skutečnosti, které žalobu podporují. Takovým postupem by přestal být nestranným rozhodčím sporu, ale přebíral by funkci zástupce žalobce (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).
32. Soud se nejprve zabýval námitkou nedostatečného odůvodnění napadeného rozhodnutí. Žalobce tvrdí, že se žalovaný nevypořádal s celým jeho odvoláním. Konkrétně namítl, že se žalovaný nezabýval řadou chyb ZPMZ č. 134, na které žalobce upozornil. Soud proto zkoumal, zda mohou tyto tvrzené vady mít za následek nepřezkoumatelnost napadeného rozhodnutí, která by bránila meritornímu přezkumu napadeného rozhodnutí.
33. Požadavek, aby se správní orgán v odůvodnění rozhodnutí vypořádal se všemi námitkami, návrhy a vyjádřeními účastníka řízení, plyne z § 68 odst. 3 správního řádu. Pokud se správní orgán v rozhodnutí o odvolání nevypořádá s uplatněnými námitkami, je jeho rozhodnutí nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů (srov. rozsudky NSS ze dne 19. 12. 2008, č. j. 8 Afs 66/2008-71, nebo ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012-45). O nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů jde tehdy, opomene-li správní orgán na námitku účastníka zcela (tedy i implicitně) reagovat (srov. rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016-64). Naopak pokud se správní orgán podstatou námitky zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky, o nepřezkoumatelnost rozhodnutí nejde. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 19. 2. 2008, č. j. 7 Afs 212/2006-76, č. 1566/2008 Sb. NSS).
34. Soud v této souvislosti konstatuje, že žalovaný se s odvoláním žalobce velmi podrobně vypořádal na str. 22 až 27 napadeného rozhodnutí (srov. bod 29 tohoto rozsudku). Ohledně

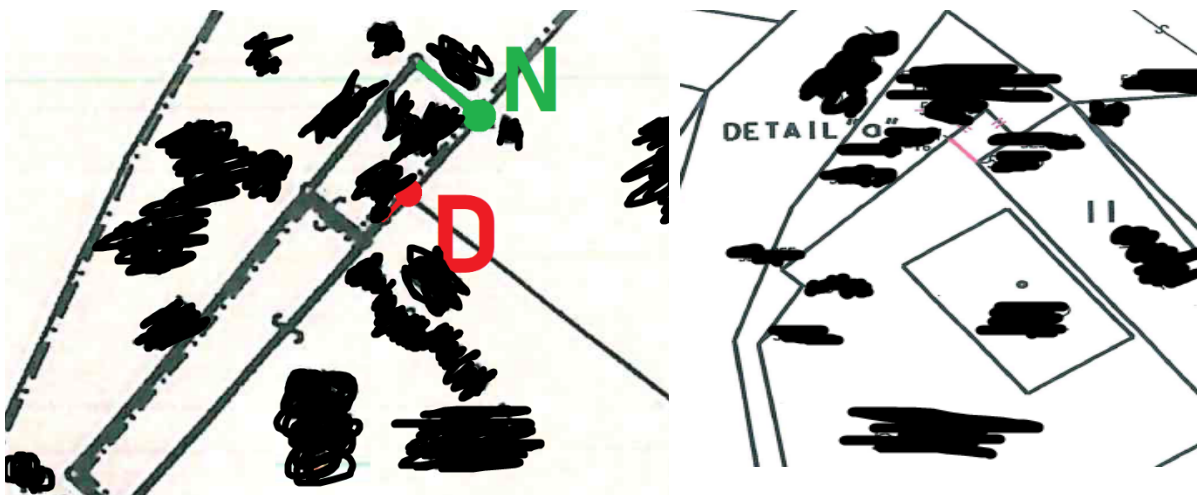
namítaných chyb ZPMZ č. 134 žalovaný na str. 27 napadeného rozhodnutí vysvětlil, proč tyto námitky považuje za bezpředmětné a proč se jimi nezabýval. S ohledem na uvedené a na obecnost této námítky soud konstatuje, že napadené rozhodnutí netrpí tvrzenými nedostatky odůvodnění, a je tedy přezkoumatelné.

35. Soud proto přistoupil k meritornímu přezkumu napadeného rozhodnutí v rozsahu včas uplatněných žalobních bodů.
36. Jádrem sporu je otázka, zda byly v projednávané věci splněny podmínky pro provedení opravy chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Žalobce uplatňuje řadu dílčích námitek, kterými naplnění těchto podmínek zpochybňuje. Dále namítá, že sporná hranice byla zakreslena již v pozemkovém katastru, a nikoliv až v ZPMZ č. 134. Zpochybňuje i správnost a zákonnost ZPMZ č. 134, kterou se žalovaný k jeho námitkám nezabýval, ač podle jeho názoru měl. Nesoulad mezi KMD a ZPMZ č. 134 měl být podle žalobce vyhodnocen jako chyba v ZPMZ č. 134, a nikoliv v katastru nemovitostí.
37. Podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona opraví katastrální úřad na písemný návrh vlastníka nebo jiného oprávněného nebo i bez návrhu chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru.
38. Podle § 2 písm. f) katastrálního zákona se geometrickým určením nemovitosti a katastrálního území rozumí určení tvaru a rozměru nemovitosti a katastrálního území, vymezených jejich hranicemi v zobrazovací rovině.
39. Podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky opraví katastrální úřad chybné údaje katastru, které vznikly zřejmým omylem při vedení a obnově katastru, a to geometrické a polohové určení [...] na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru, a v případě chyby vzniklé zřejmým omylem při obnově katastrálního operátu i na základě výsledků zjišťování hranic.
40. Smyslem institutu opravy chyby v katastru je uvedení údajů katastru do souladu s podkladovými listinami, které má katastrální úřad k dispozici. Stav v katastru je odrazem práv a závazků vážících se ke konkrétní nemovitosti a vyplývajících z listin, které splňují zákonem předepsané náležitosti pro provedení zápisu (srov. usnesení Ústavního soudu ze dne 29. 1. 2004, sp. zn. II. ÚS 45/03). Nejedná se o právní prostředek k rozhodování o správnosti zápisu věcného práva k nemovitostem, opravou chyb v katastru se tudíž nemění právní vztahy k nemovitostem. Jinak řečeno, opravou chyby *„dochází pouze k dodatečnému nahrazení údaje chybně evidovaného v katastrálním operátu údajem z hlediska právní úpravy katastru nemovitostí správným, tedy takovým údajem, který je v souladu s listinami založenými ve sbírce listin“* (srov. rozsudky NSS ze dne 25. 2. 2011, č. j. 5 As 88/2009-75, ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS, ze dne 26. 6. 2014, č. j. 9 As 121/2013-29, nebo ze dne 24. 8. 2017, č. j. 1 As 102/2017-27). Rozhodnutí katastrálního úřadu o opravě chyby tak nemá hmotněprávní, nýbrž jen evidenční účinky, a nezasahuje se jím do soukromoprávních vztahů (srov. usnesení zvláštního senátu zřízeného podle zákona č. 131/2002 Sb. ze dne 2. 9. 2004, č. j. Konf 62/2003-15, č. 403/2004 Sb. NSS). Jinými slovy, základním účelem opravy chyby v katastru je odstranění rozporu mezi jednotlivými částmi katastrálního operátu, nikoliv však rozporu evidovaných údajů se skutečným stavem (srov. Komentář k § 36. Barešová, E., Bláhová, I., Doubek, P., Janeček, B., Nedvídek, L., Šandová, H. *Katastrální zákon. Komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015, dostupné v Systému ASPI).

41. Neurčitý právní pojem „zřejmý omyl“ je přitom nutné vykládat vždy v souvislosti s konkrétním případem: „Obecně sem lze zařadit jak omyl týkající se skutkových okolností (error facti – zejména případy chyb v psaní a počítání, jako zápis jiných údajů, zápis údajů neobsažených v podkladové listině či např. i opomenutí zapsat údaj v podkladové listině obsažený) tak omyl právní (error iuris – např. zápis právního vztahu, který právní řád nezná, či zápis skutečnosti na základě listiny, která nesplňuje požadavky stanovené katastrálním zákonem). Tento omyl bude přitom pravidelně způsoben činností pracovníka katastru. Omyl je totiž charakteristický vždy tím, že je v něm obsažen lidský činitel.“ (rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2008, č. j. 1 As 40/2007-103, č. 2098/2010 Sb. NSS). O zřejmý omyl se jedná tehdy, jde-li o chybu, která je jasná každému odborníkovi na danou oblast, tj. pokud její odhalení nevyžaduje složitou myšlenkovou operaci, a musí tak být pracovníkovi katastrálního úřadu, jakožto osobě odborně způsobilé, zřejmé na první pohled (srov. rozsudek NSS ze dne 26. 9. 2019, č. j. 9 As 102/2018-31, nebo ze dne 19. 2. 2021, č. j. 3 As 118/2019-28).
42. Podmínky, za nichž katastrální úřad smí přistoupit k opravě chybných údajů podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, shrnul zdejší soud v rozsudku ze dne 23. 6. 2023, č. j. 51 A 45/2021-123, takto: „Jednak musí být prokázáno, že opravovaný údaj je chybný, a to v důsledku zřejmého omylu při vedení a obnově katastru, a dále se musí jednat o údaj, jehož opravu připouští katastrální vyhláška. Současně musí správný údaj vycházet z původní listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje.“ V rozsahu uplatněných žalobních bodů soud zkoumal, zda byly tyto podmínky v projednávané věci splněny.
43. V první řadě soud konstatuje, že katastrální úřad přistoupil k opravě údaje, jehož opravu katastrální vyhláška připouští. V souladu s § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky lze při splnění dalších podmínek provést mimo jiné opravu geometrického určení předmětu polohopisu, kterým se podle § 2 písm. f) katastrálního zákona rozumí určení tvaru a rozměru nemovitosti vymezené jejími hranicemi v zobrazovací rovině. V projednávané věci katastrální úřad provedl opravu zákresu hranice mezi žalobcovým a obecním pozemkem.
44. Opravu podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky lze provést na základě původního výsledku zeměměřické činnosti nebo listiny, která byla podkladem pro zápis tohoto údaje do katastru. Podle § 2 písm. g) katastrální vyhlášky se původním výsledkem zeměměřické činnosti rozumí výsledek zeměměřických činností, který byl podkladem pro zápis platného geometrického a polohového určení. Žalovaný i katastrální úřad určily, že ve vztahu ke sporné hranici je původním výsledkem zeměměřické činnosti ZPMZ č. 134. Katastrální vyhláška v § 74 odst. 1 písm. b) uvádí mezi výsledky zeměměřických činností používaných pro účely katastru také záznamy podrobného měření změn. Obecně tedy je možné, aby ZPMZ č. 134 byl původním výsledkem zeměměřické činnosti. V projednávané věci je z grafické části ZPMZ č. 134 zřejmé, že právě tento záznam byl podkladem pro zakres aktuálního stavu sporné hranice. Žalobcův pozemek se totiž právě na základě ZPMZ č. 134 zvětšil mimo jiné o část „h“ vymezenou jako obdélník s rohy v bodech č. 7, č. 15, č. 8 a č. 16. Je tedy zřejmé, že část sporné hranice, která byla předmětem opravy, byla zapsána na podkladě ZPMZ č. 134, který proto představuje původní výsledek zeměměřické činnosti.
45. Žalobce především zpochybňuje, že by se v projednávané věci jednalo o zřejmou chybu vzniklou při vedení a obnově katastru. Namítá, že nebylo identifikováno konkrétní pochybení pracovníka katastru. Pochybení při obnově katastru, které žalovaný označil za onu zřejmou chybu (upřednostnění vektorizace rastrového obrazu analogové katastrální mapy před transformací souřadnic určených v místním souřadnicovém systému), podle žalobce pochybením není, neboť tento postup má umožňovat návod. Opravou podle něj

nebyla katastrální mapa uvedena do souladu s podkladovými listinami, ale naopak do stavu rozporného se ZPMZ č. 134. Oprava byla navíc provedena na základě nového měření, doplnění podkladů a dopočtu bodů D a N, které ZPMZ č. 134 neobsahuje. Uvádí, že o zřejmý omyl se nemůže jednat již proto, že není zjištělný bez podrobného zkoumání, o čemž svědčí rozsah napadeného i prvostupňového rozhodnutí. Žalovaný proto podle žalobce překročil své pravomoci, protože ve snaze vyhovět obci fakticky nalézal právo.

46. Žalovaný na str. 20 napadeného rozhodnutí shrnul, že zřejmým omylem při obnově operátu, tj. pochybením pracovníka katastru bylo „*jednak upřednostnění vektorizace rastrového obrazu analogové katastrální mapy před transformací souřadnic určených v místním souřadnicovém systému ZPMZ č. 134 do S-JTSK pomocí identických bodů*“ a *jednak „konstrukce části [sporné hranice] mezi body č. 134-16 a č. 134-8, respektive bodem N, od lomového bodu č. 523-293 pomocí vzdálenosti 2,66 m, tj., vzdálenosti vztažené k bodu D, což vedlo k překročení charakteristiky a kritérií přesnosti zobrazení polohopisu katastrální mapy dle bodu 15 přílohy katastrální vyhlášky*“, čímž bylo při obnově operátu chybné zobrazení hranice B přeneseno na spornou hranici. Došlo tak k posunu (změně) části sporné hranice, která není doložena listinou.
47. Soud nejprve posuzoval, **zda lze opravovaný stav považovat za chybný údaj katastru**. Žalobce má za to, že zákres sporné hranice před opravou byl správný, zatímco stav po opravě neodpovídá ZPMZ č. 134.
48. Závěr žalovaného a katastrálního úřadu, že zákres sporné hranice před opravou byl chybný, je založen na výpočtech v NEMZ č. 788, které katastrální úřad provedl podle pokynů žalovaného v rozhodnutí ze dne 23. 12. 2020. Žalovaný zde katastrálnímu úřadu uložil, aby na podkladě oměrných hodnot uvedených v ZPMZ č. 134 vypočetl souřadnice bodů D a N v místním souřadnicovém systému ZPMZ č. 134.
49. Na tomto místě soud uvádí, že se neztotožnil s názorem žalobce, že oprava byla provedena na základě nových měření, doplněných podkladů a nově dopočtených bodů D a N, a nikoliv na základě podkladové listiny. Ze správního spisu nevyplývá, že by v předcházejícím řízení byla prováděna nějaká nová měření. Katastrální úřad v NEMZ č. 788 pouze vypočetl souřadnice bodů zaměřených v ZPMZ č. 134 a porovnal je se souřadnicemi bodů v KMD (a jim odpovídajících bodů zaměřených při jiných, i pozdějších měřeních, v dané lokalitě), aby zjistil, zda body zaměřené v ZPMZ č. 134 odpovídají bodům v KMD. Za tím účelem mimo jiné použil dva body D (na trojmezí původní hranice mezi pozemky žalobce, obce a parc. č. XE – tj. před rozšířením žalobcova pozemku o díl „h“) a N (bod, kde nově stanovená hranice dílu „h“ navazuje na dosavadní hranici mezi žalobcovým pozemkem a sousedními pozemky; určený vzdáleností 2 m od bodu č. 134-16, který je učen vzdáleností od bodu č. 134-14; byť se to na nákresu níže tak jeví, nemusí být totožný s bodem č. 134-8), jejichž polohu určil podle ZPMZ č. 134. Nejde tedy o body nové, ale o body nacházející se v ZPMZ č. 134, které byly pro účely předcházejícího řízení pouze takto označeny.

50. Katastrální úřad tedy podle pokynů žalovaného provedl výpočet souřadnic bodu D (který označil číslem 134-20) pomocí ortogonální metody připojené na body č. 134-7 a č. 134-8, kde bod D je od bodu č. 134-7 vzdálen 0,8 m. Souřadnice bodu N vypočetl ortogonální metodou připojenou na body č. 134-16 a č. 134-8, kde bod N je od bodu č. 134-16 vzdálen 2 m. Z NEMZ č. 788 vyplývá, že bod D není totožný s bodem č. 523-293, byť se to tak „pohledově“ může jevit, protože hranice B v ZPMZ č. 134 (na níž se nachází bod D) neodpovídá hranici B v KMD (na níž se nachází bod č. 523-293). Z porovnání souřadnicových bodů postupem podle bodu č. 13.4 písm. b) a č. 13.8 přílohy katastrální vyhlášky dále mimo jiné vyplývá, že body N a č. 523-293 lze považovat za totožné. Na základě porovnání souřadnic podrobných bodů podle bodu 15.1 přílohy katastrální vyhlášky lze také body č. 134-15 a č. 523-276 považovat za totožné. Naopak za totožné nelze považovat body č. 134-16 a č. 523-296, protože došlo k překročení mezní chyby zobrazení. Ze stejného důvodu nelze považovat za totožné ani body N a č. 523-306. Z porovnání oměrných měr dokumentovaných v ZPMZ č. 134 dále vyplynulo, že zobrazení sporné hranice odpovídá ZPMZ č. 134 v bodech č. 523-255 a č. 523-276, ale neodpovídá v bodech č. 523-296 a č. 523-306. V rámci opravy byly zrušeny body č. 523-276, č. 523-296 a č. 523-306 a byl zaměřen nový bod č. 788-1, který odpovídá bodu č. 134-16. S ohledem na uvedené soud se žalovaným souhlasí, že zobrazení sporné hranice v digitalizované katastrální mapě před opravou neodpovídalo ZPMZ č. 134 jako původnímu výsledku zeměměřické činnosti.
51. Tento omyl přitom vznikl chybou při obnově katastrálního operátu přepracováním. Jedná se zčásti o omyl skutkový, protože při obnově byly zapsány jiné údaje, než jaké byly obsaženy v podkladové listině (ZPMZ č. 134), neboť lomové body sporné hranice byly do digitální mapy zapsány na jiném místě, než které odpovídá souřadnicím v ZPMZ č. 134 (po transformaci do S-JTSK). Zakreslení v katastrální mapě tedy není ve shodě s podkladem pro zakreslení hranice. Zčásti jde také o omyl právní, protože sporná hranice byla při obnově nesprávně určena ze zobrazení v mapě katastrálního operátu metodou vektorizace rastrového souboru analogové mapy, která má menší přesnost, namísto výpočtu z výsledku měření dokumentovaného v ZPMZ č. 134, který má vyšší míru přesnosti. Právě toto pochybení vedlo k posunu hranice původně vložené do katastrálního operátu na základě ZPMZ č. 134.
52. Povinnost (zpravidla) upřednostnit údaje v ZPMZ před grafickým vyznačením v mapě katastrálního operátu přitom plyne nejen z první věty za výčtem v bodu 6.2.8 návodu a z

logické posloupnosti výčtu v § 63 odst. 4 v době obnovy katastrálního operátu účinné vyhlášky č. 26/2007 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění pozdějších předpisů, a zákon č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů, (katastrální vyhláška) [dále jen „vyhláška č. 26/2007 Sb.“], tj. od přesnějších k méně přesným podkladům, ale především ze samotného smyslu správy katastru nemovitostí, jímž je zachování co nejvyšší přesnosti údajů mj. o geometrickém a polohovém určení pozemků. Účelem obnovy katastrálního operátu přepracováním přitom není měnit obsah, nýbrž jen formu katastrálního operátu (z analogové na digitální). Zcela v souladu s účelem právní úpravy katastru nemovitostí tak musí být upřednostněny vstupy s vyšší mírou přesnosti před těmi méně přesnými. S ohledem na uvedené nelze se žalobcem souhlasit, že katastrální vyhláška takový postup umožňovala. Byla-li tedy při obnově katastrálního operátu sporná hranice zakreslena na základě vektorizace rastrového souboru analogové mapy, a nikoliv přesnější transformace souřadnic určených v místním souřadnicovém systému ZPMZ č. 134 do S-JTSK pomocí identických bodů, jde skutečně o chybný postup pracovníka katastru, čili omyl.

53. Aby katastrální úřad mohl provést opravu chybného údaje podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona, je konečně nutné prokázat, že chyba vznikla v důsledku *zřejmého* omylu při obnově a vedení katastru.
54. Zřejmý omyl při obnově a vedení katastru může způsobit i nepřesné zobrazení předmětu polohopisu v katastrální mapě, v důsledku čehož dojde k překročení mezní chyby stanovené katastrální vyhláškou. Základní rozlišující kritérium mezi postupem podle písm. a) a písm. b) spočívá v původu chybného údaje, tj. v důsledku čeho vznikl (k tomu srov. rozsudek NSS ze dne 7. 5. 2008, č. j. 9 As 78/2007-118). Prokáží-li tak správní orgány, že chyba vznikla zřejmým omylem při obnově nebo vedení katastru, jsou oprávněny ji opravit podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky pouze na základě původních výsledků zeměměřických činností, respektive listiny, jež byla podkladem pro zápis tohoto údaje, případně výsledku zjišťování hranic. V takovém případě není třeba písemného prohlášení vlastníků pozemků, že hranice pozemků nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna, jak jej vyžaduje § 44 odst. 3 písm. b) katastrální vyhlášky dopadající na opravu chyby vzniklé nepřesností při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě. Tento výklad podporuje samo znění § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky, dle něhož se postupuje, nejde-li o případy podle § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky.
55. Požadavky na odůvodnění rozhodnutí o opravě chyby v katastrálním operátu podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona ve vztahu k podmínce vzniku chyby v důsledku zřejmého omylu *při obnově a vedení katastru* se zdejší soud zabýval v rozsudku č. j. 51 A 45/2021, v němž uvedl, že „[a]čkoliv může být původ chybně evidovaného údaje obtížně vysledovatelný, a proto nelze po správních orgánech kategoricky vyžadovat, aby přesně označily, kdy a jakým způsobem k chybě došlo, nesmí existovat důvodné pochybnosti o tom, že opravovaný údaj byl zaznamenán či proveden při vedení nebo obnově katastru nemovitostí, případně evidence nemovitostí, z níž byly údaje do katastru nemovitostí přímo přebírány“. Katastrální úřad by měl řádně vysledovat původ zachyceného stavu a vyložit, proč se podle jeho názoru jedná o zřejmý omyl, včetně aspoň stručné identifikace, za platnosti jaké mapové evidence k chybě došlo.
56. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že sporná hranice (mezi body č. 16 a č. 8) je v ZPMZ č. 134 odsazena oproti hranici B, jejíž zobrazení bylo převzato z analogové katastrální mapy.

Jelikož zobrazení hranice B v analogové katastrální mapě neodpovídalo jejímu zobrazení v pozemkovém katastru, který je původním výsledkem zeměměřické činnosti, bylo při obnově katastrálního operátu zobrazení hranice B opraveno tak, aby bylo v souladu s tímto podkladem. Rozdílné zobrazení hranice B v analogové katastrální mapě a KMD, tedy před obnovou katastrálního operátu a po ní, je dobře patrné také z jejich soutisků založených ve správním spise, kde hranice B před obnovou katastrálního operátu (jak byla převzata do ZPMZ č. 134) je oproti KMD odsazena západním směrem. Při obnově katastrálního operátu však byla část sporné hranice mezi body č. 16 a č. 8 konstruována ve vzdálenosti 2,66 m od bodu č. 523-293 (na správně zobrazené hranici B), který ale není totožný s bodem D (na chybně zobrazené hranici B), k němuž se vzdálenost 2,66 m vztahuje. V důsledku toho byla tato část sporné hranice posunuta do vzdálenosti 15 m od přímky tvořené body č. 14 a č. 6 (č. 523-255 a č. 523-262), ačkoliv podle ZPMZ č. 134 má tato vzdálenost činit pouze 12,15 m a 12,41 m. Na vině je tedy chybně zvolený postup konstrukce sporné hranice při obnově katastrálního operátu, který nevzal v potaz změnu zákresu hranice B v KMD a konstruoval spornou hranici jako by hranice B v KMD byla totožná s hranicí B v analogové katastrální mapě (a ZPMZ č. 134). Z napadeného rozhodnutí také vyplývá, že k tomuto pochybení by nedošlo, pokud by při obnově katastrálního operátu byla použita transformace souřadnic určených v místním souřadnicovém systému ZPMZ č. 134 pomocí identických bodů, která má být přednostně použita i podle návodu, a nikoliv méně přesná vektorizace rastrového obrazu analogové katastrální mapy.

57. Žalovaný a katastrální úřad tedy dostatečně určitě identifikovali, kdy a jakým způsobem došlo k chybnému zákresu sporné hranice. Podrobně popsali také historii zákresu hranice B a postup při obnově katastrálního operátu. Soud má tedy za to, že požadavkům na identifikaci způsobu vzniku chyby dostaly. Zároveň je toho názoru, že opravovaný záznam sporné hranice vznikl *zřejmým* omylem při obnově katastrálního operátu.
58. S ohledem na uvedené soud dospěl k závěru, že v projednávané věci byly splněny podmínky pro provedení opravy chyby podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona.
59. Na tom nic nemění ani poměrně složitá cesta správních orgánů k tomuto závěru, která vyžadovala řadu kontrolních propočtů, porovnání a podkladů založených ve správním spise. Pouze z rozsahu rozhodnutí správních orgánů či správního spisu nelze učinit závěr o tom, že bylo prováděno rozsáhlé právní a skutkové zkoumání věci přesahující evidenční činnost katastrálního úřadu. Soud nesouhlasí se žalobcem, že žalovaný či katastrální úřad v projednávané věci překročily meze svých pravomocí a fakticky nalézaly právo. Napadené i prvostupňové rozhodnutí, ač rozsáhlá, jsou výhradně technického charakteru a těžištěm jejich odůvodnění je popis zjištění z propočtů a porovnání provedených v NEMZ č. 788. Obě rozhodnutí se soustředí výhradně na to, zda zobrazení sporné hranice v KMD odpovídá tomu, jak je tato hranice určena v ZPMZ č. 134. Žádné jiné (složitě) právní a skutkové úvahy, nad rámec podrobného a průkazného doložení zjištěného omylu a způsobu jeho vzniku, včetně výpočtového ověření správnosti takového zjištění a jeho předpokladů, správní orgány nečinily. Samozřejmě že by odůvodnění napadeného rozhodnutí mohlo být i podstatně stručnější a přímější, pokud by v něm žalovaný navíc nedemonstroval prvotní příčinu problému danou neopodstatněnou odchylkou grafického znázornění původních hranic pozemků v pozdějším katastru nemovitostí (jejž se žalobce dovolával) oproti mapě pozemkového katastru, ovšem tím by ztrácelo na přesvědčivosti, poněvadž by z něj neplynulo, jakými cestami žalovaný správnost svých závěrů ověřil a proč úvahy žalobce vychází z mylných předpokladů.

60. Napadené rozhodnutí není založeno na výkladu právní úpravy regulující nabytí a pozbytí vlastnického práva, nýbrž na výkladu právní úpravy postupu při obnově katastrálního operátu přepracováním, tj. pravidel, na základě nichž se má obsah podkladové listiny odrazit v obsahu katastrálního operátu. To je sféra, která v tomto typu řízení katastrálním úřadům náleží a při níž nijak nevybočují ze své evidenční role. Omezení pouze na jednoduché skutkové a právní úvahy se může týkat pouze posouzení vkladových listin (aby v řízení o opravě chyby nebylo rozhodováno o soukromých právech), nemělo by se však vztahovat na posouzení dodržení technických pravidel provádění evidenčních činností katastru. Opačný výklad by znemožňoval katastrálním orgánům řádně plnit úkoly, k jejichž výkonu byly zřízeny.
61. Soud se neztotožnil ani s argumentací osoby zúčastněné na řízení 1), podle které správní orgány překročily své pravomoci tím, že na návrh obce fakticky řešily spor o vlastnické právo. Osoba zúčastněná na řízení v této souvislosti upozornila na to, že již v minulosti bylo jednáno o vjezdu na sousední pozemky, který měl být řešen odkoupením části žalobcova pozemku. Poukázala také na název návrhu obce, který obsahuje sousloví „řešení sporu“. Soud konstatuje, že návrh obce skutečně popisuje vzniklý spor mezi žalobcem a vlastníky sousedních pozemků ohledně vjezdu na tyto pozemky z obecního pozemku. Tyto skutečnosti však nejsou pro posouzení naplnění podmínek § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona relevantní, jelikož popisují spíše pozadí věci a motivaci obce k řešení vzniklého sporu.
62. S ohledem na tuto argumentaci soud nicméně považuje za vhodné vyjádřit se k relevanci nesouhlasu vlastníků sousedních pozemků s opravou chybného údaje v katastru, respektive sporu mezi vlastníky o správnost zákresu hranice.
63. Již v rozsudku ze dne 24. 4. 2013, č. j. 7 As 131/2012-32, č. 2902/2013 Sb. NSS, odmítl NSS názor, že nelze provést opravu chybných údajů katastru, je-li mezi vlastníky sousedních nemovitostí spor o zobrazení hranice v katastrální mapě. Naopak, je-li z původního výsledku zeměměřické činnosti chyba zřejmá, nebo jedná-li se o opravu na podkladě opravy listiny, není třeba žádného prohlášení vlastníků, že hranice nebyla jimi měněna, není sporná ani nebyla zpochybněna. V novějším rozsudku ze dne 19. 2. 2021, č. j. 3 As 118/2019-28, pak NSS jasně uvedl, že *„pouhý nesouhlas osoby dotčené provedenou opravou nemůže vést k závěru, že katastrální úřad nečinil pouze základní a jednoduché právní úvahy, a tedy, že právní posouzení, zda předložená listina je způsobilým podkladem pro zápis, není již jen z tohoto důvodu zřejmé a bezrozporné. Takový výklad by vedl k faktickému vyprázdnění oprávnění katastrálních úřadů provádět opravy zřejmých právních omylů. Je totiž logické, že osoba, v jejímž zájmu byl určitý zápis proveden, ač by se tak stalo na základě zcela flagrantního pochybení pracovníka katastrálního úřadu, nebude mít obvykle zájem na tom, aby byla chyba napravena. Výklad krajského soudu by vedl k závěru, že i za situace, kdy by o chybě při provedení zápisu objektivně nepanovaly ani ty nejmenší pochybnosti, by dotčená osoba mohla provedení opravy zabránit již pouhým nesouhlasem s takovým postupem. Na to, zda se v konkrétní věci jedná o jednoduché a základní právní úvahy [umožňující postup dle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona], tak nelze usuzovat z postojů dotčených osob, tzn. toho, zda projeví s provedením opravy (ne)souhlas.“*
64. Soud si je vědom významné části judikatury, která vylučuje provedení opravy chyby v katastrálním operátu, jestliže mezi vlastníky existuje spor o geometrické a polohové určení hranice (srov. rozsudky NSS ze dne 5. 6. 2008, č. j. 1 As 46/2008-134, nebo ze dne 4. 5. 2018, č. j. 8 As 176/2017-39). Posledně uvedený rozsudek (ale i další judikatura NSS) nicméně

vychází z předpokladu, že § 36 katastrálního zákona byl převzat v téměř identické podobě z § 8 zákona č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 167/2012 Sb., a proto lze při jeho výkladu vycházet z judikatury týkající se této dřívější právní úpravy, neboť účel a smysl institutu opravy chyby v katastrálním operátu zůstal nezměněn, a uplatní se tak i principy, které soudy při své rozhodovací praxi zohlednily. Uvedené sice platí ve vztahu ke znění zákona, nelze však opomenout, že obsah prováděcích vyhlášek prošel právě ve vztahu k otázce relevance nesouhlasu či sporu významnou proměnou.

65. Zatímco do 28. 2. 2007 [§ 46 odst. 1 vyhlášky č. 190/1996 Sb., kterou se provádí zákon č. 265/1992 Sb., o zápisech vlastnických a jiných věcných práv k nemovitostem, ve znění zákona č. 210/1993 Sb. a zákona č. 90/1996 Sb., a zákon České národní rady č. 344/1992 Sb., o katastru nemovitostí České republiky (katastrální zákon), ve znění zákona č. 89/1996 Sb.] nebylo možné k opravě geometrického a polohového určení hranice při existenci sporu mezi vlastníky vůbec přistoupit, od 1. 3. 2007 (§ 52 odst. 2 a 3 vyhlášky č. 26/2007 Sb.) to výjimečně možné bylo, pokud z dřívějších podkladů byla vůle vlastníků (nyní nesouhlasících) zřejmá. Od 1. 7. 2009 se možnost takové opravy i přes nesouhlas dále rozšířila na situace kdy z původního výsledku zeměměřické činnosti je chyba zřejmá, nebo pokud se jedná o opravu na podkladě opravy listiny. S účinností nové katastrální vyhlášky od 1. 1. 2014 již dokonce relevance nesouhlasu vlastníků pro případy chybného údaje o geometrickém a polohovém určení pozemků zcela zanikla s jedinou výjimkou v podobě omylů vzniklých nepřesným měřením a jeho zobrazením v katastrální mapě, kdy oprava takových údajů založených nikoliv na dřívějších údajích katastru, ale na originálním zjišťování hranic (lomových bodů) v terénu musí být nadále podložena souhlasem dotčených vlastníků.
66. S ohledem na uvedené proto zdejší soud nenásledoval tu část judikatury, která vylučuje provedené opravy, pokud s ní sousední vlastníci nesouhlasí, jako to činí rozsudek NSS č. j. 8 As 176/2017-39. Vzhledem k aktuálnímu znění katastrální vyhlášky (v porovnání s předchozí úpravou) totiž dospěl k závěru, že východiska této judikatury již nelze považovat za aktuální. V souladu s judikaturou citovanou v bodě 63 tohoto rozsudku má zdejší soud naopak za to, že skutečnost, že spor existuje, neznamená, že katastrální úřad nesmí provést opravu údajů v katastru za podmínek § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Existence sporu o geometrické a polohové určení sporné hranice mezi žalobcem a osobou zúčastněnou na řízení 2) proto ani v projednávané věci provedení opravy nebrání. Zdejší soud přitom neshledal, že by aplikovaná ustanovení katastrální vyhlášky byla v rozporu se zákonem ve smyslu čl. 95 odst. 1 Ústavy ČR (č. 1/1993 Sb.).
67. Žalobce dále namítá, že správní orgány se v předcházejícím řízení nezabývaly nedostatky ZPMZ č. 134, které namítl a které mají zpochybnit jeho správnost. Tvrdí, že ZPMZ č. 134 je zatížen nepřesnostmi při podrobném měření a zobrazení předmětu měření v katastrální mapě, které lze odstranit pouze za podmínek § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Námitky proti správnosti ZPMZ č. 134, který představuje původní výsledek zeměměřické činnosti, se nicméně zcela míjejí s povahou řízení podle § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona. Toto řízení totiž slouží k odstranění nesouladu mezi původním výsledkem zeměměřické činnosti a stavem katastru nemovitostí. To znamená, že správní orgány pouze zjišťují, zda je stav v katastru nemovitostí v souladu s původním výsledkem zeměměřické činnosti. Není zde prostor pro to, aby katastrální úřad zkoumal správnost tohoto původního výsledku zeměměřické činnosti. Povaha tohoto řízení rovněž vylučuje, aby katastrální úřad nesoulad

mezi původním výsledkem zeměměřické činnosti a stavem v katastru nemovitostí vyhodnotil jako chybu v původním výsledku zeměměřické činnosti, jak požaduje žalobce. Žalobcovy námitky vůči ZPMZ č. 134 tedy spadají do řízení podle § 36 odst. 1 písm. b) katastrálního zákona, respektive § 44 odst. 3 katastrální vyhlášky. Domnívá-li se tedy žalobce, že ZPMZ č. 134 trpí nepřesnostmi v podrobném měření, nic mu nebrání odpovídajícím způsobem postupovat. To ale zároveň neznamená, že by katastrální úřad nemohl provést opravu § 36 odst. 1 písm. a) katastrálního zákona na základě ZPMZ č. 134, jsou-li pro to splněny podmínky.

68. Žalobce v řízení před soudem uplatnil ještě další námitky. V replice namítl, že katastrální úřad nepostupoval správně, když se správností vedení hranice mezi žalobcovým a obecním pozemkem zabýval ve dvou oddělených řízeních: spornou hranicí v předcházejícím řízení a částí mezi body č. 523-255 a č. 523-296 v řízení vedeném pod sp. zn. OR 85/2021-206. V triplice dále namítl, že nesouhlasí se žalovaným, že se na spornou hranici neuplatní pohledové kritérium podle § 35 a § 81 katastrální vyhlášky. Ačkoliv se tato ustanovení týkají přenosu mapy do terénu, musí podle něj platit, i přenáší-li se měření v terénu znázorněné v geometrickém plánu do katastrální mapy. Obě tyto námitky soud nicméně vyhodnotil jako zcela nové žalobní body, které však žalobce uplatnil po lhůtě pro podání žaloby, a proto se jimi nemohl zabývat (srov. poslední větu § 71 odst. 2 s. ř. s.). Ze správního spisu totiž soud zjistil, že napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno fikcí dne 30. 8. 2021, lhůta pro podání žaloby tedy v souladu s § 72 odst. 1 s. ř. s. skončila dnem 30. 10. 2021. Repliku žalobce podal k poštovní přepravě až dne 11. 2. 2022 a tripliku dne 25. 2. 2022.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

69. Vzhledem k tomu, že soud neshledal žalobu důvodnou, podle § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
70. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nebyl v řízení úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení nevznikly žádné náklady převyšující náklady na běžnou úřední činnost, pod niž spadá i obrana rozhodnutí v soudním řízení.
71. Vzhledem k tomu, že soud osobám zúčastněným na řízení neuložil žádnou povinnost, nevzniklo jim ve smyslu § 60 odst. 5 s. ř. s. právo na náhradu nákladů. Stejně tak soud neshledal ani existenci důvodů hodných zvláštního zřetele a ani osoby zúčastněné na řízení takové důvody netvrdily.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém

rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 29. února 2024

Mgr. Ing. Petr Šuránek, v. r.
předseda senátu